

sammenhæng og altså ikke kun fokusere på voldtægt, men også fokusere på al den anden personfarlige kriminalitet, hvor der absolut er lige så stort behov for at få hævet strafferammerne.

Kl. 15.15

Det er et forsøg på at lave en sammenhængende lovgivning, så der er en konsekvens i den måde, Folketinget laver strafferammerne på. Det er også det, der er begrundelsen for, at vi ikke mener, at man bare isoleret skal pille en enkelt del ud og behandle den. Det er bedre at tage en samlet pakke, så der er sammenhæng i tingene fra dag 1.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Anne Baastrup, der kom først denne gang med en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo rent faktisk sådan, at vi, der ikke har siddet og fortolket og skrevet regeringsgrundlaget, ikke har det present her. Sagen er den, at vi på nuværende tidspunkt diskuterer L 15.

Så vil jeg godt kvittere ministeren for, at for første gang i den tid, jeg har beskæftiget mig med strafferet her i Folketinget, er der en konservativ, der siger, at tingene skal ses i sammenhæng. Det synes jeg er godt.

Jeg synes dog stadig væk, at min problematisering af, hvad det er, ministeren ønsker, vi skal diskutere her i dag, kan stå til troende, for jeg aner ikke, hvordan ministeren i de enkelte lovgivninger, hvor ministeren sagde, at der skulle ske stramninger, vil gøre det. Jeg aner ikke, hvad det er, stramningerne går ud på, og det er ikke regeringsgrundlaget, vi snakker om i dag, det er L 15.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det forekommer mig, at ministeren lægger op til ren blokpolitik, når hun afviser vores forslag på den måde.

Vi har foreslået en forhøjelse af strafferammerne for voldtægt, og det er det, der ligger i den straffelovsparagraf, vi har beskæftiget os med. I stedet for bare at afvise det blankt synes jeg, at det ville være smart, hvis ministeren sagde: Ja, det er rigtigt, der skal ske en forhøjelse af strafferammen for voldtægt, det vil vi gerne arbejde videre med, og det vil vi gerne se på.

Det ville da være den fornuftige måde at vise, at man ikke blot er tilhænger af blokpolitik her i Folketinget. Det er der ellers meget der kunne tyde på efter det valg, vi har haft.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er da ked af, at der har været så meget run på vores regeringsoplæg, at det åbenbart ikke rigtig har været til rådighed, men jeg kan så oplyse dem, der har spurgt til det, om, at det faktisk er til rådighed, bl.a. på internettet. Der vil man kunne se, hvad det er for strafferammer, vi arbejder med på de forskellige områder. Det, der er regeringens hensigt, er som sagt at fremlægge et samlet forslag.

Jeg vil godt understrege over for fru Elisabeth Arnold, at det absolut ikke er min hensigt at lægge op til blokpolitik. Tværtimod sagde jeg faktisk, og jeg vil gerne citere fra min besvarelse:

»Jeg vil ikke beskyldte Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre for at komme med politiske markeringer med det fremsatte lovforslag. Jeg er nemlig godt tilfreds med at kunne konstatere, at de to partier nu endelig er enige med Det Konservative Folkeparti og Venstre og hermed regeringen i, at der skal ske straffeskærpelser for personfarlig kriminalitet.«

Det var faktisk en udstrakt hånd, der blev givet det forslag, som forslagsstillerne har fremsat.

Jeg vil bare i almindelighed sige, at det er regeringens opfattelse, at man ikke isoleret kan gå ind og pege på et enkelt område, nemlig voldtægt, men at det er inden for hele den personfarlige kriminalitet, at strafferammerne skal skærpes væsentligt. Her mener vi altså, at det mest fornuftige er at komme med et sammenhængende udspil, og det vil blive fremsat her i Folketinget snarest i det nye år.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Elisabeth Arnold for en tredje og sidste kort bemærkning i denne omgang, og det samme gælder fru Anne Baastrup om et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det glæder mig da, at ministeren synes, at hun kom med en imødekommende udtalelse. Så vil jeg glemme det sidste, ministeren sagde, nemlig at det, der var kommet, var fuldstændig utilstrækkeligt, og at hun i virkeligheden var fuldstændig uenig i den beskedne skærpelse, der var foreslået, og nu ville regeringen fremsætte sit